

VICTOR
O ELS NENS
AL PODER

Si Victor hagués arribat als vint anys hauria estat l'heroi que cada generació llença a les llistes d'èxits. Però el seu temps va ser tant curt que ell mateix va ser l'admirador i l'admirat, el seu redemptor i la seva víctima, el seu àngel i el seu assassí. Victor és la metàfora de la destrucció que comporta la lucidesa. L'angoixa del fort, l'ansietat del que sap la veritat de les coses que passen i no pot dir-la perquè no hi ha ningú que vulgui escoltar-lo. Victor és una diva mirada per darrera, l'escenari vist des de les bambolines, les mans del mag a càmera lenta, l'esquema mètric del sonet. T'hauria anat millor sent una mica més estúpid, Victor. Qui et va castigar amb unes retines tan sensibles? La massa llum crema. Per acabar veient alguna cosa i aquesta visió no et destrueixi, són necessàries algunes ombres. Per escriure enciclopèdies cal el rigor de la perfecció. Però són les petites i grans imperfeccions els que ens permeten viure. En una ciutat de geometria exacta no hi hauria racons per amagar-se ni petits desastres estètics per arrecerar-se si la tempesta et sorprèn a mig passeig. Victor no té aquesta terrassa horrible per fer-li de sostre ni un sol racó per descansar.

Victor no té cap ombra que li faci plàcida la digestió de la veritat. La seva perfecció, el seu art impúdic, la seva puresa màxima és el que l'acaba matant. Victor ens mou a l'admiració, però també, i sobretot, a la tendresa. Victor ens demana que, a partir d'ara, quan mirem a l'artista, no ho fem només des de l'admiració, la fascinació i l'aplaudiment de la fillgrana, sinó també cadascuna de les seves subtileses. La història de Victor sembla arrogant, però és d'una fragilitat extraordinària. És un vaixell que busca ser mirat, però només per poder-se enfonsar tranquil. Si un dia passes pel seu costat, dona-li el teu amor i no li facis mal.

salvador sostres

Dedico aquest espectacle a Salvador Sostres, terriblement intel·ligent, que ha arribat fins als vint-i-cinc.

joan ollé

companyia teatre lliure

victor o els nens al poder

roger vitrac

traducció
ferran toutain

escenografia
jon berrondo

cançons
carles puértolas

vestuari
míriam compte

adaptació i direcció
joan ollé

il·luminació
lionel psycher

intèrprets
mireia aixalà
rosa gàmiz
mònica lópez
carles martínez
xicu masó
maria molins
joan raja
rosa renom
enric serra
pep tosar

personatges
esther (sis anys)
teresa (mare d'esther)
ida
victor (nou anys)
antoni (pare d'esther)
lilí (minyona)
metge
emília (mare de victor)
bisbe
carles (pare de victor)

ajudant de direcció
daniel salgado

caracterització
esther osuna

ajudant de vestuari
núria fàbregas
mar villegas

perruqueria
mònica nuñez

ajudant d'escenografia
lorena Muñoz

disseny so
igor pinto

construcció escenografia
la forja
tero guzmán

i els equips tècnics, de confecció i de producció del **teatre lliure**

producció
fundació teatre lliure
teatre públic de barcelona

fundació teatre lliure
teatre públic de barcelona

teatre lliure

entitat concertada amb

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona

**Institut de
cultura.**

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis
Àrea de Cultura

MINISTERIO
DE EDUCACION,
CULTURA Y DEPORTE

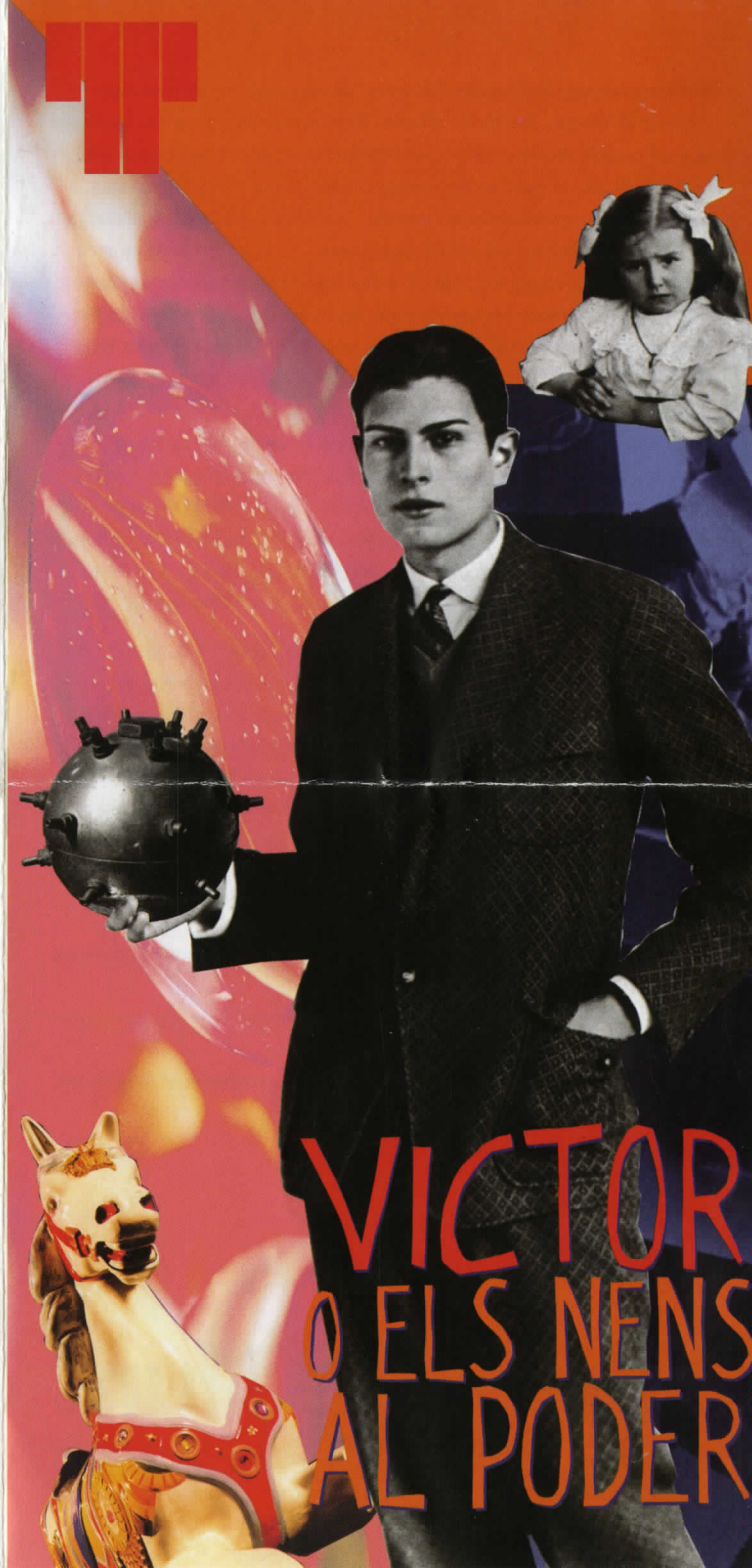
INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES
ESCENICAS
Y DE LA MUSICA

el teatre lliure és membre de

UNIO TEATRES EUROPA

teatre fabià puigserver
passeig santa madrona, 3
telèfon 932 289 747
barcelona
www.teatrelliure.com
info@teatrelliure.com

 el Periódico

**VICTOR
O ELS NENS
AL PODER**